

Odgovor:

Lahko. Pojdite k sodišču ali če sami ne znate napraviti vloge, pa k notarju, pa se bo to zgodilo. Svetujemo pa vsejedno, da si užitek te polovice izgovorite do svoje smrti.

M. L. v Sr.

Kako naj napišem pismo za upravo lista, če hočem izvedeti naslov za kak inserat?

Odgovor:

Napišite naslov uprave lista, od katerega hočete naslov izvedeti, poglejte pri inseratu številko in tisto tudi vpišite, priložite znamke za odgovor, pa ga boste dobili.

Z. F. v K.

Čez sosedov travnik imamo pravico voziti. Sedaj pa je skopal velik jarek, da ni mogoče voziti. Kdo je dolžen ta jarek premostiti?

Odgovor:

Ako je cesta ali stalna pot, po kateri vozite, tedaj ne sme sosed preko nje pustiti odprtega jarka. Če vozite, kakor pač pride, morate pa sami tudi sodelovati. Sicer pa bosta s pametno možko besedo to že uredila.

K. J. v Š.

Invalid sem, star nad 50 let, ali moram delati kuluk?

Odgovor:

Dal Je pač taka postava. Imate posestvo. Lahko se odkupite, ali zakon tako predpisuje.

*



Kuhanje in kuharica.

(Dalje.)

Človek ne živi zato, da jé, temveč jé zato, da živi!

Življenje stavi na duševne in telesne sile človeka visoke zahteve, katere pa lahko izpolnimo le tedaj, če si ohranimo telo zdravo in delazmožno. Glavni vir moči je zdrava in tečna hrana.

Priprava hrane, t. j. kuhanje, je poverjena gospodinji. Da pa ona zmore to svojo važno nalogo, ji je potrebna sposobnost za ta posel in zavest odgovornosti, ki jo ima za zdravje svojcev.

Pa koliko grešijo tozadevno gospodinje-kuharice in kako različno pojmujejo svojo dolžnost!

Tako je ena kuharica mnenja, da je prav vse eno, kaj in kako pripravljena jedila postavi na mizo. Sleherni dan isto, nobene spremembe ne napravi in to samo radi tega, ker se njej ne ljubi misliti in delati. Ne samo to, da taka enoličnost ne dela časti gospodinjji — kuharici, se vendar vsak tudi nerazvijen človek tega naveliča. Jed se mu ustavlja in hrana ostane neizrabljena. Ker rabi telo razne hranilne snovi, zelo oslabi in oboli ob pomanjkanju teh.

Druga kuharica je sicer delavna in misli tudi na spremembo v jedilnem listu, pa kljub temu je še ne moremo pohvaliti, ker ni pazljiva pri kuhanju, oziroma pripravi jestvin.

Prismojen močnik, krompir razkuhan v gosto brozgo ali pa napol trd, fižol ali bob trd ko šibre, preslani štrukelji, prežgani ocvirki, neslana pečenka in v solati si mane reven polžek sol iz oči! Vsak dan sprememba — vsak dan pa tudi novo ne ravno razveseljivo presenečenje.

Vidite, taka ženska ni skrbna in ne pazljiva, ne zaveda se dolžnosti, ki jo ima kot gospodinja in kuharica.

Žal, se najdejo tudi gospodinje, ki poznajo dvojno mero: eno za se in dobro — drugo za družino po mili volji, ker je zanjo prav vse dobro! To je krivično in brezvestno. Če gospodinja sebi, možu ali otrokom privoščiti priboljšek, dobro, saj je v to upravičena. Ne sme pa pozabiti, da je družina tudi potrebna dobre in krenke in tečne hrane in ji taka po vsej pravici in vesti tudi pritiče.

Kakor ne koristi zdravju le na pol kuhana hrana, tako in še mnogo bolj škodljiva je prestana jed. Če bi gospodinje vedele, koliko bolezní si človek nabere ob prestani hrani, bi pač opustile nesrečno navado, da stoji jed po cele ure kje na gorkem, največkrat le samo zato, da ni treba na novo kuhati ali morda celo samo znova zakuriti. Pregrevanje more brezpogojno zginiti

iz vsakega gospodinjstva, če hočemo obvarovati sebe in svojce zlih posledic nezdrave prestane hrane.

Preostalo jed hranimo na hladnem, ter jo pogrejemo znova tik pred uporabo.

Dobra in vestna gospodinja bo z zanimanjem in veseljem opravljala kuhinjski posel. Dobro bo premislila, kaj bo kuhala, kakšna jed se da pripraviti iz tega, kar ji nudi dom, vrt in njiva, kaj je potrebno danes, ko je delo lahko, in jutri, ko bodo orači, kopači, kosci, žanjice ali mlatiči. Star, bolehen oče ali mati, bolan otrok ali posel mogoče tudi ne bo mogel zajemati iz skupne skleda in se mora gospodinja ozirati na to po svojih močeh.

Predvarna gospodinja bo dobro preračunila, koliko sme porabiti. Ni pa merodajno za dobro, zdravo hrano samo, koliko se porabi, kakšne stvari, — temveč kako se uporabi. Dobra in varčna kuharica bo z istimi sredstvi pripravila vse kaj drugega, kakor druga, ki dela brez zanimanja za kuho in brez ljubezni do svojcev.

Ker zahteva vsako delo gotovo sposobnost, naj gospodinja ne zamudi nobene prilike, da se pouči o kaj novem, kar bo koristilo njej in gospodinjstvu v obče.

Snažna, pazljiva, predvarna, vestna, potrpežljiva in delavna gospodinja bo brez dvoma tudi dobra kuharica. Z veseljem bo opravljala ta velevažen posel, zavedajoč se v polni meri odgovornosti, ki jo nosi za zdravje svoje družine. Polna zadovoljstva bo ob pogledu na od zdravja prekipavajočo deco in družinske člane, ki odhajajo vedrih lic in dobro pokrepčani na delo.

Je pač star pregovor: da gre ljubezen skozi želodec. — Pa ne samo ljubezen, temveč tudi zdravje.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg 9. maja so pripeljali špeharji na 6. voh 25 komadov zaklanih svinj, kmetje 12 voz krompirja, 20 se-

pirski strasti še ni bilo zadoščeno. Nekoliko je že bil nevoljen, ker ga je oskubel popolnoma tuj človek, katerega vidi danes prvič. Moral je priznati, da je igral gozdar pošteno in tvegati denar z isto negotovostjo kakor on. Župnik je že bil suh, da bi mu ne bil padel iz žepa krajcar, četudi bi ga bil kedo postavil na glavo. Stari Pečnik mu je ponujal novce na posodo, ni hotel, rajši je stavil na trikratni »ferbel«: koleselj, ko nja in taistile kmečki bič v kotu. Točno je tudi zgubil in bil ob stavo ter se začel krohotati na ves glas z zatrdilom, da tako ga še ni izpraznil nikdo pri kartah in prav sedaj le, ko je zaferbljal še bič, se mu je vrnila sicer običajna dobra volja. Tujec je povdaril z vso resnostjo, da je igral za zabavo in ne za dobiček. Voza, konja in biča nikakor noče, to bi bilo kvartopirsko oderuštvo, za kar njemu ni. Pa je zarohnel fajmošter, vdaril po mizi, da so odskočili maseljci, in zahteval: »Igra je igra, kar sem stavil, sem zaigral. Zaigrane stave so vaše, sedaj mirna Bosna, tako bo in vina gor!«

Krčmar je vbogal župnika in pili so vsi na lisjakovo žalostno smrt, fajmoštrovo temeljito zgubo ter gozdarjev dobiček. Župnik je postal izredno židane volje, pili so, peli in se objemali v najboljšem prijateljstvu pozno v noč.

Krog polnoči je povabil župnik najmlajšega pobratima, ki ga je oskubil pri kartah, seboj v župnišče, tukaj nima kje prenočiti in jutri se lahko odpelje s priigrano vprego, kamor bo hotel.

Guzaj je nočeval v bizeljskem farovžu in niti zmislil se ni, da ni prišel prav za prav kot pobratim, ampak kot tat in ropar. Takemu duhovniku bi ne mogel kaj izsiliti, četudi bi gledal, kako šeta po stezi, ki je posuta z zlatom in srebrom. Zjutraj je še bil celo pri fajmoštrovi sv. maši, je zajuterkoval v župnišču in je moral dati pri slovesu besedo, da se bo odpeljal na priferbljanem koleslju, s konjem ter s kmečko težkim bičem vred.

Človek bi pričakoval, da bo pustil Guzaj po teh le opisanih izkušnjah farovže na miru, bilo



Naročite za fanle, ki se odpravljajo k vojakom, knjižico:

Moj tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z rudačo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din Po pošti 1 Din več.

Starši, botri, in zlasti ve botrice! Vaš fant bo tiste dinarje, ki si jih je s težavo prihranil, pri vojakih nujno potreboval in si ne zamore kupiti molitvenika. Kupite mu ga vi ter ga mu podarite kot pobožen spominček, ki naj ga obvaruje v tujini vsega hudega: — Tako se vam priporoča:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

